

דף יומי DAF YOMI INSIGHTS

ח אדר

Rise To The Stars

חזק חזק ונתחזק

"We Have Liftoff"

מחיל אל חיל (ברכות סד.)

From strength to strength

"KEEP ON LEARNING DAF YOMI. YOU'RE DOING IT. YOU'RE ALMOST AT THE FINISH LINE. YOU'RE ALMOST READY TO MAKE A SIYUM ON GANTZ SHAS."

מ מא מב מג מד מה מז

מפתח The Reverse

מ מא

נט מא : מחלוקת רב ולוי (בבא מציעא מא.) (שבת נט:)

ס מ : שמעתתא עדיף או אגדתא (סוטה מ:) (בבא קמא ס:)

מב מג

שב שמעתא : (חולין מב.) (עירובין מג.)

דף יומי דאס וואס דאס

You see the גמרא in עירובין wanted to suggest that the way that רבא received the ש"מעתא's that were said over earlier in the day before ר' חסדא in סורא, and then רבא miraculously said the same thing over later in the day in פומבדיתא (this all took place on שבת when it is forbidden for Jews to travel) is because אליהו who is situated למעלה מעשרה טפחים (he flies higher off of the ground than ten Tfachim (handbreadths), is not restricted by תחומין.

מג

The Star of Israel.

דרך כוכב מיעקב (במדבר כד:יז)

Bar Kochba Revolt era hiding complex revealed near Sea of Galilee

.The area is mentioned in the Book of Joshua (Joshua 19:34) and has been settled since ancient times

- Jerusalem Post

Reb Ahron Soloveichic, when he lived in New York he used to read the newspaper every day. He kept up with what was happening in the world. However later when he lived in Chicago, he didn't have time for this. He was too busy learning.

שהתחלת דומה לים וים דומה לרקיע (מנחות מג:)

אפילו אם קשה לראות תמיד אתה תשאיר לי אור אחד קטן (עדן גולן)

דף יומי DAF INSIGHTS

מג מג

Rise and Rise Again

הסל לפני האפרוחין (שבת מג.)

A pedestal for the birds.

כגון שטלטלה להביא עליה גוזלות (בבא מציעא מג.)

A pedestal to get to the birds.

מד

The Draft : Preparing For War

סח בין תפילה לתפילה עבירה היא בידו וחוזר עליו מערכי המלחמה (סוטה מד.)

מד

Being Prepared To Rise Up To The Roof

אמר ליה רב לרב כהנא וכו'. וכו'. סלקת לאיגרא שירותך בהדך (פסחים קיג.)

Rav said to Rav Kahana etc. etc. "If you raise up to the roof, make sure that you have provisions (food etc.) with you."

ואמר אייבו משום ר' אלעזר בר' צדוקאל יהלך אדם בערבי שבתות יותר מג' פרסאות אמר ר' כהנא לא אמרן אלא לביתיה אבל לאושפזיה אמאי דנקיט סמיך ואיכא דאמרי אמר ר' כהנא לא נצרכא אלא אפילו לביתיה אמר ר' כהנא בדידי הוה עובדא ואפילו כסא דהרסנא לא אשכחי (סוכה מד.)

I want to point out that רב didn't clarify who the owner of the roof was which he was talking about when he gave the advice to ר' כהנא. He didn't distinguish between the roof of his own house and the roof of someone else's house. I want to suggest that he was meaning to say the roof of ר' כהנא's own house and his advice would hold true for the roof of someone else's house.

מה

Flying birds are coming and going.

2. בנתייה דר' נחמן וכו'. ואשתבין וכו'. קשיא ליה לר' עיליש וכו'. וכו'. יומא חד הוה יתיב גביה ההוא גברא דהוה ידע בלישנא דציפורי אתא עורבא וקא קרי ליה אמר ליה מאי קאמר אמר ליה עיליש ברח עיליש ברח אמר עורבא שיקרא הוא ולא סמיכנא עליה אדהכי אתא יונה וקא קריא אמר ליה מאי קאמרה א"ל עיליש ברח עיליש ברח אמר כנסת ישראל כיונה מתילא ש"מ מתרחיש לי ניסא וכו'. וכו'. קם ערק וכו'. וכו'. לדידיה איתרחיש ליה ניסא וכו'. וכו'. (גיטין מה.)

Jewish women were taken hostage.

דף יומי דאטאס ומסע דאס

מו

The nation of Israel kills all of the city.

שכל אותה העיר הרגו לפי חרב (סוטה מו:)

We said in מציעות אלו פרק:

מלאך המות מה לי הכא מה לי התם (בבא מציעא לו:)

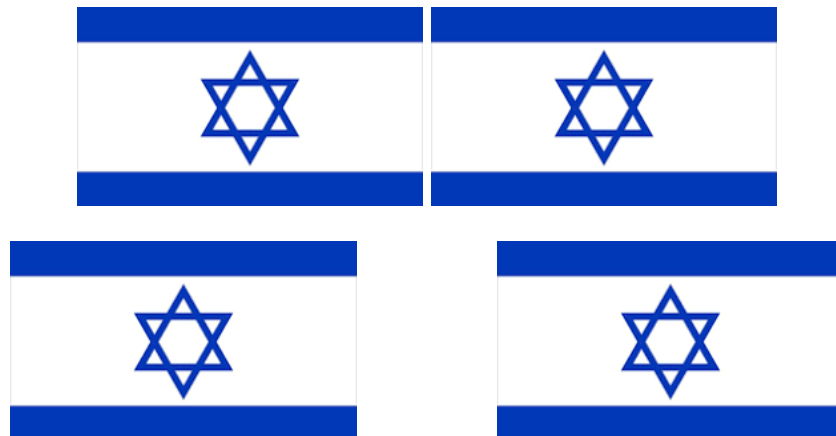
However we said in the end of סוכה:

אמר ר' יוחנן רגלוהי דבר איניש אינן ערבין ביה לאתר דמיתבעי תמן מובילין יתיה (סוכה נג:)

This seems to be a contradiction. I want to suggest that the restriction on where the מלאך המות kills might be more in regards to a בר איניש then it is to a בהמה. We find a similar concept in the beginning of מסכת בבא קמא.

אדם דאית ליה מזלא כתיב כי יגח בהמה דלית ליה מזלא כתיב כי יגוף (בבא קמא ב:)

מז

The Stars of Israel

לא צריך מילים גדולות רק תפילות וכו. וכו. (עדן גולן)

אמרי לה כי מכנפי ואמרי לה כי מבדרי (ברכות מז:)

The גמרא says in the name of רב הונא that if nine Jewish men are appearing like ten then they combine to make a מנין in order to pray the prayer service with a מנין (quorum). Some say this is when they are gathered together and some say that this is when they are spread apart.

תמיד אתה תשאיר לי אור וכו. (עדן גולן)

מאי כימה אמר שמואל כמאה ככבי אמרי לה דמכנפי ואמרי לה דמבדרן (ברכות נח:)

דף יומי DAF INSIGHTS ומסע דאף

אשר החילות לנפול וגו' (מגילת אסתר ו:יג)

פרש"י אמרה אומה זו נמשלו לכוכבים ולעפר כשהם יורדים יורדים עד לעפר וכשהם עולים עולים עד לרקיע ועד הכוכבים :

Haman's wife Zeresh and his advisers told him that this nation (the Nation of Israel) is compared to the dust and to the stars. When they fall they fall as low as the dust, but when they rise they rise until the heavenly firmaments, and they rise until the stars.

A Vort חיזוק

And Rise Again

לא בשמים היא ולא מעבר לים (עירובין נה.).

Where Exactly Were His Feet When He Said It

1. אמר ליה דכיר מר מאי אמר שמואל כי קאי חדא כרעא אגודא וחדא כרעא במברא א"ל הכי אמר שמואל כל דאמר מדבית חשמונאי מלכא קאתינא עבדא הוא דלא אישתור מינייהו אלא ההיא רביתא דסלקא לאיגרא ורמיא קלא ואמרה כל דאמר מבית חשמונאי אנא עבדא הוא נפלה מאיגרא ומיתה (קידושין ע:)
2. הפעוטות מקחן מקח וממכרן ממכר במטלטלין : וכו. ושעמא מאי א"ר אבא בר יעקב א"ר יוחנן משום כדי חייו וכו. בעי אביי מתנתו מאי רב ימר אמר אין מתנתו מתנה מר בר רב אשי אמר מתנתו מתנה אפכוה ושדרוה לקמיה דרב מרדכי א"ל זילו אמרו לבר מר לאו הכי הוה עובדא כי הוה קאי מר חד כרעיה אארעא וחד כרעיה

דף יומי דאף יומי INSIGHTS

אדרגא ואמרנא ליה מתנתו מאי ואמר לן מתנתו מתנה אחת מתנת שכיב מרע ואחת מתנת בריא אחת מתנה מרובה ואחת מתנה מועטת (גיטין נט.).

These are the two places in ש"ס where the הלכה is remembered including where his feet was at the time that he said this הלכה. The two places were one foot on the ferry and one foot on the land in the case of שמואל, and in the other case it was one foot on the ladder and one foot on the land. I want to suggest the significance of this is the גמרא in עירובין:

דאמר אבדימי בר חמא בר דוסא מאי דכתיב לא בשמים היא ולא מעבר לים היא לא בשמים היא שאם בשמים היא אתה צריך לעלות אחריה ואם מעבר לים היא אתה צריך לעבור אחריה (עירובין נה.).

פרש"י ד"ה והיינו דאמר רב אבדימי. הא דאמרן דצריך לטרוח ולהעמיד סימנים ולהערים בתחבולות כדי שתתקיים התורה בלומדיה היינו דר' אבדימי דמפרש דיוקא דקרא שאם בשמים היא צריך אתה לעלות אחריה

Rashi explains that the meaning of going to such extremes to get the תורה extremes such as crossing the sea or ascending to the heavens, the meaning here is making tricks to make סימנים to remember your learning. So I want to say that this is the significance in the fact that שמואל's foot was on the ferry, it is a reference to the fact that if the תורה was לים מעבר you would have to get it from there, which רש"י explains this means that you should go to great length to remember your learning. The same thing with ר' אשי and that he had one foot on the ladder when he said this הלכה, in that it is a reference to ascending to the heavens in order to get the תורה.

Remember your learning. Just keep learning. Before you know it you will have finished all of ש"ס, and no matter what you do, no matter how far behind you are in daf yomi and your goal of finishing ש"ס, never give up hope.

מסורת הש"ס The Conceptual

1. בעי ר' ירמיה חצי קב בשתי אמות מהו וכו. וכו. (בבא מציעא כא.)
2. איבעיא להו הני ארבע וחמש קופות דקאמר בארבע וחמש קופות אין טפי לא אלמא למעוטי בהילוכא עדיף או דלמא למעוטי משוי עדיף וכו. וכו. (שבת קכו.)
3. (ביצה לה:)
4. מעשות דרכיך שלא יהא הילוכך של שבת כהילוכך של חול וכו. וכו. בשלמא כולהו לחיי אלא שלא יהא הילוכך של שבת כהילוכך של חול מאי היא כי הא דאמר רב הונא אמר רב ואמר ר' אבא אמר ר' הונא היה מהלך בשבת ופגע באמת המים אם יכול להניח את רגלו ראשונה קודם שתעקר שניה מותר ואם לאו אסור מתקיף לה רבא היכי ליעביד ליקף קמפיש בהילוכא ליעבר זימנין דמיתוואסן מאני מיא ואתי לידי סחיטה אלא בהא כיון דלא אפשר שפיר דמי וכו. וכו. (שבת קיג.-קיג:)

I want to point out two things in this last גמרא. First of all whereas in פרק מפנין the גמרא doesn't seem to answer if everyone agrees that למעוטי בהילוכא עדיף or if it is a מחלוקת if למעוטי בהילוכא עדיף. However, here in פרק ואלו קשרים למעוטי במשוי or עדיף ריבוי as opposed to jumping which one might argue bears some resemblance to a ריבוי במשוי. The second thing I want to point out is that according to the first version of the גמרא here it is רבא being מתקיף לה הונא to רבא.

דף יומי דאס וואס זאגט דאס

Did ר' הונא ever see רבא?

אמר ליה רבא לרפרם בר פפא לימא לן מר מהני מילי מעלייתא דהוה עביד ר' הונא אמר ליה בינקותיה לא דכירנא בסיבותיה דכירנא (תענית כ:)

ואמר רבא הני תלת מילי בעאי קמי שמיא תרתי יהבו לי חדא לא אהבו לי חוכמתיה דר' הונא וכו. (מועד קטן כח.)

He could have known about his חכמה without having seen him.

והא רבא וכו. בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג.)

Just like he never saw ר' עקיבא, yet he learned from him.

You see, מנחות says the following in תוספות,

מנחות לו. תוס' ד"ה אמר רבה ר' הונא אסברה לי. רבה גרסינן ולא רבא דרבא לא ראה ר' הונא מעולם דהא אמרינן בפרק בתרא דקידושין דביום שמת ר' יהודה נולד רבא וכו. כו.

Never-the-less here in שבת we see that תוספות doesn't feel the need to say anything. Also we find the גמרא in נזיר says a similar styled statement that implies that רבא heard something from ר' עקיבא even though רבא clearly didn't live in ר' עקיבא's lifetime.

בתר דשמעה מר' עקיבא (נזיר נג.)

I want to say that this proves that all these לשונות that the גמרא uses such as שמעה or מתקיף לה doesn't mean that he actually heard it from him personally. However, the phrase אסברה לי "He explained it to me" this does mean that he actually heard this explanation from him directly.

עם ישראל חי

ש"ס Keep learning

שלום